

Susanna Abella: “la política dels fets consumats típica de l'estat espanyol és difícil d'aturar”

written by Mercè Feliu | 19 de febrer de 2016

Susanna Abella és portaveu de la Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE). La plataforma va ser creada el 2000 a Tortosa, per aturar el Pla d'Aznar, qui amb la connivència i suport de CiU pretenia l'extracció anual de 1.000 hm³ d'aigua cap a Barcelona, País Valencià, Múrcia i Almeria. Enguany, la PDE fa front a un nou embat de la Configuració Hidrogràfica de l'Ebre, que amb el Pla Hidrològic de l'Ebre (PHE), pretén un increment d'1 Mha a 1,5 Mha de regadiu i la construcció de 52 nous embassaments.

La PDE es pot considerar una de les primeres grans plataformes de mobilització social?

De fet no n'hi havien gaires l'any 2000, el 'No a la guerra' és posterior, hi havia quelcom entorn a l'antiglobalització. Potser sí que som els iniciadors en la mobilització social, però va ser sense ni adornar-nos-en, primer hi havia implicats sectors de la població més específics, després s'hi van anar afegint algunes plataformes, fins aconseguir l'adhesió de la població i de Catalunya en general.

Durant els anys 2000, 2001 i 2002 es van realitzar un seguit de manifestacions multitudinàries, Tortosa, Barcelona, Madrid, la Marxa Blava a Brussel·les. Malgrat aquesta altíssima mobilització, el Pla Hidrològic Nacional emperò, es va retirar aleshores pel canvi de govern estatal al 2005. Després de l'èxit de la manifestació d'aquest 7 de febrer de 2016, que mostra de nou la victòria sobre l'opinió pública a Catalunya,

que n'espereu del govern central?

De l'estat espanyol no n'esperem cap canvi, especialment si parlem del PP, d'altres, com el PSOE, però el de l'època de la ministra Cristina Narbona, qui sap. En el debat hidrològic està per veure què passarà, potser Podemos, amb certa implicació amb la nova cultura de l'aigua podrien dir-hi quelcom, però ara per ara és ciència ficció.

Hi ha qui parla de 'pilotasso hidràulic' per a l'empresa constructora pública amb la construcció de 52 nous embassaments.

Totalment, el Pla de Conca de l'Ebre, és un pla d'obres i més obres, canals, regadius i embassaments, infraestructures faraòniques. En canvi, la inversió cap a mesures més sostenibles és molt reduïda.

ACS, Acciona, Ferrovial, ACSA, Fomento, són algunes de les constructors d'obra pública a l'espera de noves construccions desmesurades pagades amb diners públics.

La realitat és però que el canal Segarra-Garrigues continua endavant malgrat la baixa adhesió de regants, i que s'ha reprès la construcció del canal de Càlig, obra simbòlica del futur transvasament cap a Sagunt i Castelló. Quines accions de futur albira la PDE?

La política dels fets consumats típica de l'estat espanyol és difícil d'aturar. La PDE continua activa, esperem continuar mobilitzant l'entorn de Barcelona, volem evitar noves propostes de transvasament i que els plans es quedin a sobre el paper. Que les hectàrees de regadiu, ara per ara sense regants per l'alt cost que els hi suposa, no s'acabin fent, malgrat les empreses constructors àvides per fer negoci.

La contaminació per mercuri que deixa l'empresa Ercros als llots de Flix, també forma part de les vostres reivindicacions?

Clar que en forma part, potser no les tenim tant al dia a dia, però la qualitat de l'aigua de l'Ebre és molt important. La contaminació de Flix s'ha estat utilitzant com excusa per no

treballar el tema dels sediments, ja que hi havia una por atàvica que es veiessin perjudicades les hortes, riu avall, agricultura i pesca.

La descontaminació ara pràcticament s'ha acabat. Els pous que es van construir al costat del riu, pel consorci de l'aigua de Tarragona per tal de subministrar aigua potable en cas de contaminació – que haguessin servit no més enllà de dos o tres dies, precisament per la proximitat al riu – sortosament no han sigut necessaris. Ara bé, queda com a incògnita que en faran d'aquests pous. Esperem que els clausurin i no els utilitzi ningú per exportar aigua arreu, ja que paral·lelament també es va fer un nou pla d'abastament de l'aigua a d'altres poblacions que no es veien afectades, per la seva llunyania del riu, com Falset i Gandesa.

Malgrat els interessos varis entorn a l'aigua, sembla que ara per ara el conflicte gira al voltant de fixar el cabal mínim del riu. Com creieu que es pot acabar amb aquest ball de xifres?

La comissió europea ja ha dit a l'estat espanyol que la seva proposta no demostra que el cabal fixat sigui suficient per a l'Ebre. De fet, el valor proposat pel Pla de Conca és el mateix que el de l'època Aznar, i que correspon al cabal mínim necessari per a una bona refrigeració de la central nuclear d'Ascó. De nou es reparteixen l'aigua de l'Ebre, aquest és el seu argument.

Contempleu la minorització d'aigua per la projecció del canvi climàtic?

El Pla de Conca estima una disminució del 5% en l'horitzó 2015-2027, quan s'ha observat en les darreres dècades una disminució superior al 10%.

Detalla'ns les conseqüències d'una reducció a 3.000 hm³ d'aigua pel tram final del delta.

Fins ara mai l'Ebre ha passat per períodes de sequera tan extrems, el més semblant va ser durant els anys 2012-13, on el

cabal va ser de 4000 hm³, amb greus afectacions als cultius marítims directes, i tan sols en un any. Les condicions permanents serien nefastes, també per a l'agricultura sense capacitat per cobrir els usos d'aigua.

Dilluns 8 de febrer va visitar la zona una comissió d'eurodiputats, les directives europees duran a obligacions comunitàries?

Esperem que sí. Hi ha un factor important, el finançament europeu. La comissió europea va incloure els plans de conca en les taules de negociació dels fons europeus, per això tanta pressa en acabar-los el 31 de desembre de 2015. Per tant, els fons de cohesió FEDER i FEADER depenen de l'acceptació dels plans de conca. Europa cerca seriositat a l'hora de fer les coses, la política dels fets consumats no agrada i per tant han de condicionar a l'estat espanyol. Enlloc és tant descarada com a Espanya, que encapçala la llista amb més procediments d'infracció mediambientals oberts, on s'hi ha d'afegir a més els casos de corrupció amb els fons europeus, com per exemple el d'ACUAMED.

La PDE sempre ha aparegut com a moviment social desvinculada de partits polítics, a la manifestació d'enguany s'hi ha vist gran nombre d'estelades, a més del suport de l'ANC i partits independentistes. La independència és la solució?

No dubto que la independència pot ser bona per Catalunya, tindríem un govern més pròxim i un estat propi ens posaria com a interlocutors a la Unió Europea. Però la gestió del riu dependrà del govern que surti escollit en el nou estat, pot ser un govern transvasista, com ho va ser CiU votant a favor el pla Aznar, o bé un govern que hagi après dels errors de l'any 2000, això esperem i desitgem.

Moltes gràcies Susanna.